Lietas Nr. 11094027813
Lietas arhīva Nr. KA04-0365-14/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 04.jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Kuzmane

tiesneses I.Jansone un Ā.Ždanova

ar sekretāri J.Usiku, tulku I.Niedri

piedaloties prokurorei E.Zariņai

un zvērinātiem advokātiem S.Sproģim, A.Novikam

atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, apelācijas instancē iztiesāja krimināllietu /pers. C/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta 2.daļas, /pers. D/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta 2.daļas, 253.panta 2.daļas, sakarā ar apsūdzētā /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 31.oktobra spriedumu.

Iepazinusies ar apelācijas sūdzības motīviem, uzklausījusi procesa dalībnieku viedokļus tiesas sēdē un pārbaudījusi krimināllietas materiālus, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

konstatēja:

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 31.oktobra spriedumu /pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta 2.daļā un sodīts pēc šī panta ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem bez mantas konfiskācijas ar policijas kontroli uz 1 (vienu gadu).

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, daļēji pievienojot neizciesto sodu pēc Siguldas tiesas 2006.gada 29.jūnija sprieduma, galīgais sods /pers. C/ noteikts brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem bez mantas konfiskācijas ar policijas kontroli uz 3 (trīs) gadiem.

Soda izciešana skaitīta no sprieduma pasludināšanas dienas – 2013.gada 31.oktobra.

Soda izciešanas laikā ieskaitīta /pers. C/ atrašanās apcietinājumā no 2013.gada 10.aprīļa līdz 30.oktobrim ieskaitot.

Drošības līdzeklis apcietinājums /pers. C/ atstāts negrozīts līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

/pers. D/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta 2.daļā un sodīts pēc šī panta ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem un policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

/pers. D/, personas kods /personas kods/, atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta 2.daļā un sodīts pēc šī panta ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem bez mantas konfiskācijas un policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 1.daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. D/ noteikta brīvības atņemšana uz 4 (četriem) gadiem bez mantas konfiskācijas ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, daļēji pievienojot sodu, kas piespriests ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedumu, galīgais sods pēc spriedumu kopības /pers. D/ noteikts brīvības atņemšana uz 4 (četriem) gadiem 1 (vienu) mēnesi bez mantas konfiskācijas ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem.

Soda izciešana skaitīta no sprieduma pasludināšanas dienas – 2013.gada 31.oktobra.

Soda izciešanas laikā ieskaitīta /pers. D/ atrašanās apcietinājumā no 2012.gada 24.oktobra līdz 25.oktobrim un no 2013.gada 10.aprīļa līdz 30.oktobrim ieskaitot.

Drošības līdzeklis apcietinājums /pers. D/ atstāts negrozīts līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Apmierināta cietušā /pers. E/ pieteiktā kaitējuma kompensācija. No /pers. C/ un /pers. D/ par labu /pers. E/ solidari piedzīts materiālais kaitējums 82,03 *euro* jeb 57,65 Ls un morālais kaitējums 284,57 *euro* jeb 200 Ls, kopā 366,60 *euro* jeb 257,65 Ls apmērā.

Lietiskos pierādījumus – CD disku ar videoierakstu nolemts glabāt lietas materiālos, plastmasas pudeli ar etiķeti „Valdo Etiķis", nolemts iznīcināt, mobilo telefonu „Samsung Galaxy" dažādas klientu kartes, braukšanas mācību atļauju, internetbankas kodu karti, A/S „Citadele" norēķinu karti, vadītāja apliecību, dienesta apliecību, atļauju pistolei un brūnas ādas maku, nolemts uzskatīt par atdotiem cietušajam /pers. E/.

No /pers. C/ par labu valstij piedzīti procesuālie izdevumi 327,26 *euro* jeb 230 Ls apmērā par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā un tiesā, nosakot 30 (trīsdesmit) dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

No /pers. D/ par labu valstij piedzīti procesuālie izdevumi 291,69 *euro* jeb 205 Ls apmērā par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā un tiesā, nosakot 30 (trīsdesmit) dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Nolemts vērst piedziņu uz /pers. D/ ar 2013.gada 19.aprīļa lēmumu arestēto automašīnu AUDI 100Avant, reģistrācijas Nr.GU 2614, cietušā /pers. E/ kaitējuma kompensācijas apmierināšanai un procesuālo izdevumu segšanai valsts labā, kas piedzenami no /pers. D/.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu konstatēts, ka /pers. C/ un /pers. D/, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas nolaupīšanu, kas saistīta ar vardarbību (laupīšanu), un proti:

2013.gada 11.aprīlī ap plkst.01.40, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. C/, personu grupā ar /pers. D/, atrodoties Rīgā, Brīvības gatvē, pretējā ielas pusē, netālu no nama Nr.249, ieraudzīja /pers. E/ un /pers. F/, kuri kopā gāja pa ielu, un nolēma izdarīt laupīšanu attiecībā pret minētajām personām.

Realizējot savu noziedzīgo nodomu, /pers. C/ un /pers. D/ šķērsoja ielu un piegāja pie /pers. E/ un /pers. F/. /pers. C/ saskaņā ar lomu sadali uzsāka konfliktu ar /pers. E/. /pers. C/ pēc noraidošas atbildes no /pers. E/ saņemšanas tīši iesita /pers. E/ ne mazāk kā divas reizes pa seju, kā rezultātā /pers. E/ nokrita uz zemes. /pers. D/, pielietojot vardarbību, bez fizisku sāpju nodarīšanas brīdī, kad /pers. F/ pieskrēja pie /pers. E/ un vilka nost no viņa /pers. C/, saķēra /pers. F/, apķerot viņu no mugurpuses ar rokām, un pavilka viņu malā, tādējādi ierobežojot /pers. F/ pārvietošanās brīvību. Pēc tam /pers. C/ ne mazāk kā divas reizes iespēra uz zemes guļošajam /pers. E/ pa ķermeni. /pers. C/, atspiežoties ar celi pret zemē guļošā /pers. E/ ķermeni krūšu kurvja rajonā, pārmeklēja /pers. E/ drēbju kabatas un no bikšu kabatas izvilka mobilo telefonu „SAMSUNG GT – i8150" 355,72 *euro* jeb 250 Ls vērtībā, kurā atrādās SIM karte bez materiālas vērtības, no jakas iekškabatas izvilka /pers. E/ piederošo ādas maku 14,23 *euro* jeb 10 Ls vērtībā, kurā atrādās nauda 56,91 *euro* jeb 40 Ls, dažādas veikalu klientu kartes bez materiālās vērtības, braukšanas mācību atļauja Nr/numurs/, izdota /pers. E/, bez materiālās vērtības, A/S „Citadele banka" norēķinu karte Nr./numurs/un A/S „Citadele banka" internetbankas kodu karte – abas bez materiālās vērtības, izdotas /pers. E/. Turpinot savas noziedzīgās darbības, /pers. C/ no /pers. E/ jakas iekškabatas izvilka ādas dokumentu maku 8,54 *euro* jeb 6 Ls vērtībā, kurā atrādās Valsts policijas dienesta apliecība, izdota /pers. E/, atļauja – aizvietotājs dienesta pistolei, abas bez materiālas vērtības.

Brīdī, kad /pers. C/ bija paņēmis /pers. E/ piederošās mantas, /pers. D/ atbrīvoja /pers. F/ un /pers. C/ ar /pers. D/ no notikuma vietas aizgāja.

/pers. C/ un /pers. D/ ar kopīgām pūlēm nolaupīja /pers. E/ īpašumu 435,40 *euro* jeb 306 Ls vērtībā, kā arī /pers. C/ ar savām darbībām nodarīja cietušajam /pers. E/ fiziskas sāpes un miesas bojājumus: galvas sasitumu ar zemādas asinsizplūdumiem un ādas nobrāzumiem, zemādas asinsizplūdumu krūšu kurvja priekšējā virsmā, kreisās ceļa locītavas apvidus sasitumu ar zemādas asinsizplūdumu, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

/pers. C/ un /pers. D/ darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 176.panta 2.daļas.

Bez tam ar pirmās instances tiesas spriedumu konstatēts, ka /pers. D/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu bez nolūka to realizēt lielos apmēros, un proti:

/pers. D/, pirmstiesas izmeklēšanā nenoskaidrotā vietā un laikā, līdz 2013.gada 10.aprīlim, no izmeklēšanā nenoskaidrotas personas personīgai lietošanai, uzskatot, ka iegādājas degvīnu un samaksājot naudu 2,85 *euro* jeb 2 Ls ampērā, iegādājās bezkrāsas caurspīdīgu polimēra pudelīti, kurā atradās ne mazāk kā 136 ml bezkrāsas caurspīdīga šķidruma, kas satur 30,736 gramus GHB.

/pers. D/, atrazdamies Inčukalna novadā, Vangažos, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā vietā, iedzēra šķidrumu no minētās pudelītes un saprata, ka iegādātais šķidrums pudelītē nav degvīns. Telefoniski sazinādamies ar personu, kura viņam pārdeva minēto pudelīti, /pers. D/ uzzināja**,** ka šķidrums pudelītē ir narkotikas, bet neskatoties uz to, /pers. D/ iegādāto bezkrāsas caurspīdīgu polimera pudelīti ar psihotropo vielu – 30,736 gramiem GHB, kas ir bīstama psihotropā viela, kura var tikt izmantota ļaunprātīgos

nolūkos un, kas ir liels apmērs, bez nolūka minēto vielu realizēt glabāja savā apģērbā līdz 2013.gada 10.aprīļa plkst.7.10, kad viņu Inčukalna novadā, Vangažos, Vidzemes ielas nama Nr.13 kāpņu telpā aizturēja Reģionālās pašvaldības policijas Inčukalna novada nodaļas darbinieki. Pēc tam /pers. D/ tika nogādāts uz Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Siguldas iecirkni, kur pārmeklēšanas laikā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Siguldas iecirkņa darbinieks iepriekšminēto psihotropo vielu izņēma.

/pers. D/ darbības kvalificētas pēc Krimināllikuma 253.panta 2.daļas.

Par pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais /pers. D/ iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz atkārtoti izskatīt krimināllietu, jo laupīšanas izdarīšanā savu vainu neatzīts, kā arī lūdz mīkstināt viņam noteikto sodu.

Apsūdzētais norāda, ka pirmstiesas izmeklēšanā ir sniedzis liecības un tiesā tās apstiprinājis. Ar cietušo /pers. E/ nav kāvies, viņu nav aplaupījis un nav arī piesavinājies cietušā mantas. Konfrontācijas laikā /pers. C/ apstiprināja, ka /pers. D/ nezināja un neredzēja, kā /pers. C/ izvilka no cietušā kabatas telefonu un maku. To, ka /pers. C/ paņēma svešas mantas, /pers. D/ uzzināja tikai tad, kad abi aizgāja, tāpēc uzskata, ka viņa darbības ir nepamatoti kvalificētas pēc Krimināllikuma 176.panta 2.daļas. /pers. D/ norāda, ka viņa darbības pareizi būtu kvalificējamas kā neziņošana par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. /pers. D/ lūdz izvērtēt liecinieces /pers. F/ liecības, no kurām skaidri redzams, ka viņš nepiedalījās kautiņā un neņēma cietušā mantas.

Apsūdzības daļā pēc Krimināllikuma 253.panta 2.daļas apsūdzētais /pers. D/ norāda, ka psihotropo vielu viņš nav iegādājies realizācijas nolūkā, bet gan personīgai lietošanai, kā arī nepiekrīt eksperta atzinumam par psihotropo vielu daudzumu.

Apsūdzētais /pers. D/ lūdz tiesu ņemt vērā to, ka nekad nav saukts pie atbildības par psihotropo vielu glabāšanu, lietošanu vai realizāciju, to, ka nesastāv ne narkologa, ne psihiatra uzskaitē, ir SIA/nosaukums/valdes loceklis. /pers. D/ norāda, ka nav precējies, bet apgādībā ir sešus gadus vecs bērns, viņa tēvam ir I grupas invaliditāte, par viņu ir jārūpējas un jāpalīdz. Nožēlo izdarīto, lūdz ņemt vērā, ka daļēji ir atzinis savu vainu pēc Krimināllikuma 253.panta 2.daļas.

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. D/ un viņa aizstāvis – zvērināts advokāts S.Sproģis iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apjomā, pamatojoties uz tajā norādītajiem motīviem.

Līdzapsūdzētais /pers. C/ un viņa aizstāvis – zvērināts advokāts A.Noviks /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību uzskatīja par pamatotu.

Savukārt prokurore E.Zariņa iesniegto apelācijas sūdzību neatzina par pamatotu, taču neraugoties uz to lūdza pirmās instances tiesas spriedumu atcelt daļā par /pers. D/ noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu. Prokurore lūdza galīgo sodu /pers. D/ noteikt saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 5.daļas noteikumiem, bet pārējā daļa pirmās instances tiesas spriedumu atstat negrozītu.

Noklausījusies apsūdzēto /pers. D/ un /pers. C/ paskaidrojumus tiesas sēdē, viņu aizstāvju un prokurores viedokli, pārbaudījusi krimināllietas materiālus un novērtējusi apelācijas sūdzības motīvus, Krimināllietu tiesu kolēģija secina, ka Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 31.oktobra spriedums atceļams daļā par /pers. D/ noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, un galīgais sods /pers. D/ nosakāms piemērojot Krimināllikuma 50.panta 5.daļas noteikumus. Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Apelācijas instances tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. D/ tiesiski un pamatoti atzīts par vainīgu viņam inkriminētajās noziedzīgajās darbībās, un šādas viņa darbības pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 176.panta 2.daļas un 253.panta 2.daļas. Pirmās instances tiesa ir izvērtējusi krimināllietā esošos pierādījumus attiecībā uz apsūdzētajam inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem un viņa izdarītajām darbībām. Tiesa vispusīgi novērtējusi pierādījumus to kopsakarā atbilstoši Kriminālprocesa likuma 127.-130.panta nosacījumiem, analizējusi, motivējusi tos un devusi pamatotu novērtējumu spriedumā katram no tiem.

Apelācijas instances tiesa uzskata par nepamatotu /pers. D/ apelācijas sūdzībā ietverto norādi, ka viņš ar savām darbībām nav izdarījis laupīšanu personu grupā, bet ir izdarījis neziņošanu par noziedzīgu nodarījumu.

No pirmās instances tiesas sēdes protokola redzams, ka apsūdzētais /pers. C/ savu vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta 2.daļā atzina pilnībā un tiesas sēdē liecības nesniedza.

Savukārt apsūdzētais /pers. D/ savu vainu celtajā psūdzībā pēc Krimināllikuma 176.panta 2.daļas neatzina, bet apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.panta 2.daļas atzina pilnībā (2.sējums, l.l. 161, 162, 163, 164-168).

No apsūdzētā /pers. D/ pirmās instances tiesas sēdē sniegtajām liecībām redzams, ka pēc plkst.12.00 naktī viņš kopā ar /pers. C/ gāja pa ielu un dzirdēja kā /pers. E/ kliedza uz meiteni. Viņi /pers. E/ aizrādīja, bet, kad tas nelīdzēja /pers. C/ pagrūda cietušo. Viņš, t.i., /pers. D/ sagrāba /pers. F/ un kas notika tālāk – neredzēja. Kad gāja prom no notikuma vietas /pers. C/ viņam iedeva cietušā mantas, bet kā tās nokļuva pie /pers. C/ /pers. D/ neredzēja. Nevar izskaidrot, kāpēc paņēma maku un naudu. Par cietušā makā esošo naudu nopirka alu, vīnu un cigaretes. Pie /pers. F/ piegāja nolūka pasargāt viņu no kautiņa. Pieļauj, ka apķēra meiteni no mugurpuses, uzskata, ka viņa nepretojās (2.sējums, l.l. 164-168).

Šādas liecības apsūdzētais /pers. D/ apstiprināja arī apelācijas instances tiesas sēdē, norādot, ka viņam laupīšanas nolūka nebija un viņi ar /pers. C/ par laupīšanas izdarīšanu vienojušies netika.

Tiesu kolēģija savukārt šādiem apsūdzētā /pers. D/ paskaidrojumiem netic un uzskata, ka /pers. D/ noliedz savu vainu laupīšanas izdarīšanā, lai izvairītos no krimināltatbildības un soda par izdarītajām darbībām.

Tiesu kolēģijas ieskatā, /pers. D/ darbības, un tieši, liecinieces /pers. F/ turēšana un neļaušana viņai traucēt laupīšanas izdarīšanai, kā arī cietušā /pers. E/ mantu paņemšana no /pers. C/ un kopā ar /pers. C/ turpmāka alkohola lietošana par cietušajam nolaupīto naudu, nepārprotami norāda uz laupīšanas izdarīšanu personu grupā.

To apstākli, ka laupīšanu attiecībā pret /pers. E/ /pers. C/ izdarīja personu grupā ar apsūdzēto /pers. D/, apstiprina gan cietušā /pers. E/ pirmstiesas procesa laikā un pirmās instances tiesas sēdē sniegtās liecības, gan liecinieces /pers. F/ liecības.

Tā, no cietušā /pers. E/ pirmstiesas procesa laikā un pirmās instances tiesas sēdē sniegtajām liecībām redzams, ka 2013.gada 10.aprīlī apmēram plkst.01.40 Rīgā, Brīvības gatvē viņam uzbruka divi vīrieši, kuri nodarīja viņam miesas bojājumus un nolaupīja maku un mobilo telefonu. Vispirms /pers. C/ viņam iesita pa seju, no kā viņš nokrita zemē, bet pēc tam arī vairākas reizes iespēra ar kāju pa ķermeni. Laikā, kad /pers. C/ parmeklēja viņa kabatas un paņēma viņa maku un telefonu, /pers. D/ turēja /pers. F/. Lai arī /pers. D/ fizisku vardarbību attiecībā pret cietušo nepielietoja, uzskata, ka ar vārdiem viņš piedalījās laupīšanā, jo uzvedās izaicinoši, lamājās (1.sējums, l.l. 5, 11-12, 13-15, 26, 2.sējums, l.l. 33-34, 164-168).

Analoģiskas liecības augstāk norādītajām cietušā /pers. E/ liecībām gan pirmstiesas procesa laikā, gan arī pirmās instances tiesas sēdē ir sniegusi lieciniece /pers. F/.

Lieciniece /pers. F/ paskaidroja, ka tad, kad viņa mēģināja /pers. C/ pavilkt malā no /pers. E/, /pers. D/ viņai traucēja, turēja viņu. Lieciniece redzēja, ka /pers. C/ pārmeklēja /pers. E/ kabatas un izņēma telefonu un maku. Lai arī lieciniece pretojās /pers. D/, taču /pers. D/ turēja viņu tā, ka viņa neko nevarēja izdarīt (1.sējums, l.l. 39-40, 41-42, 2.sējums, l.l. 164-168).

Gan cietušais /pers. E/, gan lieciniece /pers. F/ pirmstiesas procesā ir atpazinuši /pers. C/ un /pers. D/ kā personas, kuri uzbruka /pers. E/ un viņu aplaupīja. Laikā, kad /pers. C/ sita /pers. E/ un atņēma viņam mantas, /pers. D/ turēja /pers. F/ (1.sējums, l.l. 20, 21, 43, 44, 2.sējums, l.l. 31-32).

Tas apstāklis, ka /pers. D/ turēja liecinieci /pers. F/ laikā, kad /pers. C/ pielietoja pret cietušo /pers. E/ vardarbību un nolaupīja /pers. E/ mantas, apstiprinās arī ar /pers. D/ un /pers. C/ konfrontēšanas protokolu, /pers. C/ liecību pārbaudi uz vietas, notikuma vietas apskates protokolu, /pers. E/ mantu apskates protokolu (1.sējums, l.l. 7, 8, 9, 16, 22, 23-24, 98-100, 101-102, 166-167, 168-169).

Savukārt tas, ka 2013.gada 10.aprīlī pie /pers. D/ aizturēšanas un viņa personas kratīšanas, cita starpā tika izņemtas cietušajam /pers. E/ piederošās mantas – mobilais telefons Samsung, kredītkarte uz /pers. E/ vārda, un citas mantas, apstiprinās ar /pers. D/ personas kratīšanas protokolu, izņemšanas protokolu, izņemto mantu apskates protokolu, kā arī ar ziņām, kas fiksētas materiālos par /pers. D/ administratīvo aizturēšanu 2013.gada 10.aprīlī un ziņām, kas fiksētas policijas inspektora D.Ķīša ziņojumā (1.sējums, l.l. 62, 63, 65, 66-67, 68-70, 71, 2.sējums, l.l. 38- 41).

Apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ paskaidrojumi par to, ka no cietušā /pers. E/ iegūto naudu viņi izlietoja alkohola iegādei, apstiprinās ar SIA /Nosaukums E/ atbildi uz pieprasījumu un videoieraksta no SIA /Nosaukums E/ /adrese/ videonovērošanas kamerām, apskates protokolu, no kura redzams, ka /pers. C/ un /pers. D/ minētajā spēļu zālē no plkst.01.53 līdz plkst.02.05 2013.gada 10.aprīlī lieto pasūtītos dzērienus un apspriežas savā starpā (1.sējums, l.l. 54, 55-56).

Savukārt ar tiesu medicīnas ekspertīžu centra eksperta atzinumu Nr.10-918, apstiprinās tas, ka cietušajam /pers. E/ 2013.gada 10.aprīlī tika konstatēti šādi miesas bojājumi – galvas sasitums ar zemādas asinsizplūdumiem un ādas nobrāzumiem, zemādas asinsizplūdumi krūšu kurvja priekšējā virsmā, kreisās ceļa locītavas apvidus sasitums ar zemādas asinsizplūdumu, kas pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem (1.sējums, l.l. 28-29).

Tiesai nav pamata neticēt cietušā /pers. E/ un liecinieces /pers. F/ sniegtajām liecībām, jo tās ir konsekventas un pilnībā apstiprinās ar citiem jau augstāk šajā spriedumā un arī pirmās instances tiesas spriedumā izklāstītajiem pierādījumiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 176.panta jēgu, vardarbība var izpausties gan ar, gan bez fizisku sāpju vai miesas bojājumu nodarīšanas. Konkrētajā gadījumā, kā to pamatoti ir norādījusi arī pirmās instances tiesa, apsūdzētā /pers. C/ darbības izpaudās kā vardarbība ar fizisku sāpju sagādāšanu, tīši iesitot cietušajam ne mazāk kā divas reizes pa seju, un ne mazāk kā divas reizes iesperot ar kāju uz zemes gulošajam /pers. E/ pa ķermeni. Savukārt /pers. D/, lai /pers. C/ varētu atņemt cietušajam mantu, pielietoja vardarbību bez fizisku sāpju nodarīšanas, ierobežojot /pers. F/ kustības un pārvietošanās brīvību.

Svešas mantas laupīšana par izdarītu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās jāuzskata tad, ja vismaz divas personas pirms mantas nolaupīšanas uzsākšanas vienojušās par tās izdarīšanu kopīgi un to arī izdarījušas.

Vienošanās var notikt ne tikai mutvārdos, bet arī jebkādā citā veidā (ar mīmikas vai ķermeņa kustību palīdzību, vai citādi saskaņojot darbības).

Konkrētajā gadījumā tiesa uzskata, ka apsūdzēto /pers. C/ un /pers. D/ vienošanās par laupīšanas izdarīšanu ir notikusi citādi saskaņojot savas darbības, proti, kad /pers. C/ pielietoja pret cietušo vardarbību, lai atņemtu mantas, /pers. D/ sniedza palīdzību /pers. C/ laupīšanā, ierobežojot /pers. F/ kustības un pārvietošanos.

Tādējādi tiesu kolēģija secina, ka apsūdzētie /pers. C/ un /pers. D/ pamatoti atzīti par vainīgiem un sodīti pēc Krimināllikuma 176.panta 2.daļas, proti, par laupīšanas izdarīšanu personu grupā.

Izvērtējot visus lietas apstākļus, tiesu kolēģija secina, ka apsūdzētais /pers. D/ tiesiski un pamatoti atzīts par vainīgu un sodīts arī pēc Krimināllikuma 253.panta 2.daļas, proti, par to, ka neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu bez nolūka to realizēt lielos apmēros.

/pers. D/ apelācijas instances tiesas sēdē paskaidroja, ka psihotropo vielu nav iegādājies realizācijas nolūkā, bet gan personīgai lietošanai.

Tā kā apsūdzētajam /pers. D/ nav celta apsūdzība par psihotropās vielas neatļautu iegādāšanos realizācijas nolūkā, bet pirmās instances tiesas sprieduma tulkojumā šajā apsūdzības daļā ir ieviesusies kļūda, tiesai nav pamata analizēt un vērtēt apsūdzētā darbības par realizācijas nolūku (2.sējums, l.l. 91, 103-106, 195-203, 204-209).

Savukārt to, ka /pers. D/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu bez nolūka to realizēt lielos apmēros apstiprina apsūdzētā /pers. D/ un /pers. C/ konfrontēšanas protokols (1.sējums, l.l. 98-100, 101-102), kā arī līdzapsūdzētā /pers. C/ pirmstiesas procesā sniegtās liecības, kuras apelācijas instances tiesas sēdē tika nolasītas pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501.panta 1. un 2.punktu (1.sējums, l.l. 158-159).

No /pers. C/ pirmstiesas procesā sniegtajām liecībām redzams, ka 2013.gada 09.aprīļa vakarā /pers. D/ atnāca mājās un atnesa 0,5 l plastmasas pudeli ar caurspīdīgu šķidrumu. /pers. D/ teica, ka tas ir oksibutirāts, zāles, kuras dod sievietēm dzemdību laikā, lai noņemtu sāpes. Teica, ka pa ceļam visu laiku šo šķidrumu dzēra.

Minētās apsūdzētā /pers. C/ liecības, tiesas ieskatā, pilnībā apstiprina to, ka /pers. D/ apzinājās, ka ir neatļauti iegādājies psihotropo vielu, tomēr turpināja to glabāt personīgai lietošanai līdz brīdim, kad viņu aizturēja policijas darbinieki un aizliegto psihotropo vielu izņēma.

Ar policijas inspektora D.Ķīša ziņojumu, /pers. D/ personas kratīšanas protokolu, izņemšanas protokolu un izņemto mantu apskates protokolu, kā arī ar ziņām, kas fiksētas materiālos par /pers. D/ administratīvo aizturēšanu 2013.gada 10.aprīlī, apstiprinās tas, ka pie /pers. D/ aizturēšanas 2013.gada 10.aprīlī, bez citām mantām tika izņemta 0,5 l tilpuma pudele ar caurspīdīgu šķidrumu tajā (1.sējums, l.l. 62, 63, 73, 74, 2.sējums, l.l. 29, 38-41).

No ķīmiskās ekspertīzes atzinuma redzams, ka izpētei iesniegtie vienā bezkrāsas caurspīdīga polimēra pudelītē esošie 136 ml bezkrāsas caurspīdīga šķidruma satur GHB. Izņemtie 136 ml GHB saturošā šķidruma satur 30,736 g GHB (1.sējums, l.l. 18-19).

Savukārt pirmās instances tiesas sēdē nopratinātā minēto ekspertīzi veikusī eksperte /pers. N/ liecināja, ka konkrētajā gadījumā nebija nepieciešamības pētīt visu vielu, jo vielas daudzums tiek aprēķināts matemātiski. Ņemot vērā to, ka šķidrums bija caurspīdīgs kā tas norādīts atzinumā, tad netiek runāts par iespējamām nogulsnēm. Ja runa iet par paraugiem, kas iesniegti šķidrā veidā, piemēro vienu metodiku, (KP-M-10-2007), metodika, kas attiecas uz citām vielām, kas ir citos fiziskajos stāvokļos. Metodes izvēlē nav kļūdījusies, jo strādā 15 gadus. Konkrētajā gadījumā iztvaicējot palika pulverītis, ko izsvēra. Tad tika aprēķināts cik saturētu visi 136 ml, ja tiktu iztvaicēti, kas atbilda 30,7 gramiem. Likumā par Krimināllikuma spēkā stāšanos un piemērošanas kārtību ir uzskaitītas vielas, kas tiek uzskatītas par bīstamam un 40.punktā ir arī GHB, iekavās noradīts litija oksibutirāts un nātrija oksibutirāts. Kriminālpolicijas pārvaldes rīcībā nav tāda aprīkojuma, lai varētu noteikt, kāds GHB veids tas ir. GHB tulkojams ir Gamma hidro oksibuterāts (2.sējums, l.l. 182-183).

Tiesu kolēģijai nav pamata apšaubīt nedz ekspertes /pers. N/ veikto eksperta atzinumu, nedz arī viņas sniegtās liecības pirmās instances tiesas sēdē, līdz ar to tiesas ieskatā, arī šajā apsūdzības daļā /pers. D/ ir tiesiski un pamatoti atzīts par vainīgu viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.panta 2.daļas.

Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr.847 „Par Latvijā kontrolējamajām narkotiskajām vielām, psihotropajām vielām un prekursoriem" trešo pielikumu, GHB (nātrija oksibutirāts un litija oksibutirāts) ir iekļauts Latvijā kontrolējamo narkotisko vielu, psihotropo vielu un prekursoru III (trešajā) sarakstā kā bīstama psihotropa viela, kura var tikt izmantota ļaunprātīgos nolūkos.

Savukārt saskaņā ar kritēriju nelikumīgā apritē esošu narkotisko un psihotropo vielu un zāļu, kā arī vielu, kas var tikt izmantotas narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgai izgatavošanai (prekursori), iedalījumu apmēriem, 0,6 grami GHB vielas ir apmērs līdz kuram tā daudzums atzīts par nelielu, bet sākot ar 10 gramiem GHB vielas daudzums ir atzīts par lielu apmēru.

Tā kā konkrētajā gadījumā pie /pers. D/ izņemtais GHB vielas daudzums saturēja 30,736 gramus, kas ir liels apmērs, /pers. D/ darbības pamatoti kvalificētas pēc Krimināllikuma 253.panta 2.daļas, kā neatļauta psihotropās vielas iegādāšanās un glabāšana bez nolūka to realizēt, lielos apmēros.

Nosakot apsūdzētajam /pers. D/ sodu, tiesa ir ņēmusi vērā Krimināllikuma 35. un 46.panta nosacījumus, tas ir, ņēmusi vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Pirmās instances tiesa spriedumā pamatoti norādījusi, ka saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta 4. un 5.daļu, /pers. D/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 176.panta 2.daļā ir smags nodarījums, savukārt noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta 2.daļā – sevišķi smags noziedzīgs nodarījums.

Par apsūdzētā personību pirmās instances tiesa spriedumā pamatoti norādījusi, ka /pers. D/ dzimis 1987.gada 20.februārī, ir Latvijas Republikas pilsonis, ieguvis 9 klašu un arodskolas izglītību. /pers. D/ ir neprecējies, pēc paša vārdiem tiesas sēdē, viņš ir SIA /nosaukums/ valdes loceklis. Pirms apcietinājuma dzīvoja Ropažu novadā, /adrese/. /pers. D/ ir divas reizes tiesāts: 1) 29.04.2008. Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 179.panta 1.daļas, sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu, piemērojot Krimināllikuma 55.panta noteikumus sods noteikts nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu, spriedums stājies likumīgā spēkā 2008.gada 28.maijā. Lietā pieņemts lēmums par brīvības atņemšanas soda izpildīšanu. 2012.gada 31.martā /pers. D/ atbrīvots no apcietinājuma pēc soda izciešanas, sodāmība nav dzēsta. 2)13.05.2013. Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā taisīts spriedums /pers. D/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta 1.daļas, piemēroti Krimināllikuma 50.panta 1.daļas noteikumi un galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 4 (četriem) mēnešiem, spriedums stājies likumīgā spēkā 2013.gada 26.jūnijā. Uzskaitē pie psihiatra un narkologa /pers. D/ nesastāv (1.sējums, l.l. 127-131, 139-142, 2.sējums, l.l. 6-8, 54-56, 59, 80, 83-86, 141-143).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 2.daļu pirmās instances tiesa par apsūdzētā /pers. D/ atbildību mīkstinošu apstākli pēc Krimināllikuma 253.panta 2.daļas atzinusi /pers. D/ savas vainas pilnīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesai nebija pamata apsūdzētajam /pers. D/ atzīt par atbildību mīkstinošu apstākli savas vaina atzīšanu un izdarītā nožēlošanu, jo faktiski savu vainu /pers. D/ pēc Krimināllikuma 253.panta 2.daļas pilnībā nav atzinis. Kā redzams no pirmās instances tiesas sēdes protokola, /pers. D/ ir apšaubījis eksperta atzinumu par psihotropo vielu daudzumu, kā arī norādījis, ka neapzinājās, ka pudelē ir narkotiskās vielas (2.sējums, l.l. 167). Arī apelācijas instances tiesas sēdē /pers. D/ apšaubīja ekspertes atzinumu par psihotropo vielu daudzumu, norādot, ka nepiekrīt šim atzinumam.

Taču ievērojot to, ka apelācijas instances tiesā krimināllieta tiek izskatīta sakarā ar apsūdzētā /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību, kurā, cita starpā, apsūdzētais lūdz mīkstināt viņam piespriesto sodu, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 562.pantam, tiesai nav pamata pasliktināt apsūdzētā /pers. D/ stāvokli, izslēdzot no pirmās instances tiesas sprieduma par atbildību mīkstinošo apstākli pēc Krimināllikuma 253.panta 2.daļas atzīto /pers. D/ savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 1.punktu, pirmās instances tiesa pamatoti par apsūdzētā /pers. D/ atbildību pastiprinošu apstākli atzinusi to, ka noziedzīgie nodarījumi veido nodarījumu reālo kopību un recidīvu.

Izvērtējot augstāk minēto, tiesu kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatoti apsūdzētajam /pers. D/ par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem noteikusi reālu brīvības atņemšanas sodu. Tas ir samērīgs ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu smagumu, kaitīgumu un apsūdzētā personību.

Apsūdzētajam /pers. D/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.panta 2.daļā ar pirmās instances tiesas spriedumu piespriests sankcijā paredzētais minimālais brīvības atņemšanas sods – brīvības atņemšana uz 3 (trīs) gadiem ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu, lai gan Krimināllikuma 253.panta 2.daļas sankcija paredz brīvības atņemšanas sodu no trīs gadiem līdz desmit gadiem ar policijas kontroli uz laiku līdz trīs gadiem. Savukārt pēc Krimināllikuma 176.panta 2.daļas /pers. D/ noteikta brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem ar policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu, lai gan Krimināllikuma 176.panta 2.daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem ar policijas kontroli uz laiku līdz trīs gadiem.

Piemērojot Krimināllikuma 50.panta 1.daļu – daļēju sodu saskaitīšanas principu, /pers. D/ piespriesta brīvības atņemšana uz 4 (četriem) gadiem bez mantas konfiskācijas ar policijas kontroli uz 2 (diviem) gadiem. Noteiktais sods, tiesu kolēģijas ieskatā, ir pietuvināts minimālajam brīvības atņemšanas soda termiņam, tāpēc turpmākai soda mīkstināšanai nav pamata.

Ņemot vērā to, ka tiesu kolēģija nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu apsūdzētajam /pers. D/ noteiktā soda mīkstināšanai, apsūdzētajam ar pirmās instances tiesas spriedumu piespriestais sods nav samazināms.

Tai pat laikā tiesu kolēģija secina, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams daļā par /pers. D/ noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu, un galīgais sods apsūdzētajam nosakāms atbilstoši Krimināllikuma 50.panta 5.daļas noteikumiem.

Tiesu kolēģija konstatē, ka apsūdzētais /pers. D/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta 1.daļā (divās zādzībās) atzīts par vainīgu un sodīts, piemērojot Krimināllikuma 50.panta 1.daļu, ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem, ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedumu (2.sējums, l.l. 141-143).

Atbilstoši Krimināllikuma 51.pantam, ja notiesātais pēc sprieduma taisīšanas, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma.

Tā kā izskatāmajā lietā apsūdzētais /pers. D/ noziedzīgos nodarījumus izdarījis 2013.gada 10.aprīlī, tātad pirms Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas sprieduma taisīšanas 2013.gada 13.maijā, attiecībā pret /pers. D/ ir piemērojami Krimināllikuma 50.panta 5.daļas noteikumi, ievērojot daļēju sodu saskaitīšanas principu.

Apelācijas instances tiesas sēdē prokurore E.Zariņa lūdza ieskaitīt /pers. D/ soda izciešanas laikā viņa atrašanos apcietinajumā laika periodu no 2013.gada 13.maija līdz 2013.gada 13.septembrim, t.i., laiku, kad /pers. D/ izcieta sodu pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 13.maija sprieduma.

Tiesu kolēģija savukārt uzskata, ka prokurores minēto laika periodu nav nepieciešamības ieskaitīt apsūdzētajam soda izciešanas laikā, jo pirmās instances tiesa jau ir ieskaitījusi /pers. D/ soda izciešanas termiņā apcietinajumā pavadīto laiku no 2012.gada 24.oktobra līdz 2012.gada 25.oktobrim – vienu dienu un laika periodu, kas iekļaujas prokurores norādītajā, t.i., no 2013.gada 10.aprīļa līdz 2013.gada 30.oktobrim ieskaitot.

Bez tam tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa sprieduma aprakstošajā daļā (apsūdzības daļā pēc Krimināllikuma 176.panta 2.daļas) ir pieļāvusi pārrakstīšanās kļūdu norādot, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts 2013.gada 11.aprīlī. Šāda kļūda ir pieļauta arī lēmumos par /pers. D/ un /pers. C/ saukšanu pie kriminālatbildības, kā arī lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai (2.sējums, l.l. 91, 92, 103-107, 195-203). Kā redzams no krimināllietas materiāliem, proti, cietušā /pers. E/ iesnieguma protokola policijai, viņa sniegtajām liecībām, liecinieces /pers. F/ sniegtajām liecībām, /pers. D/ aizturēšanas protokola un /pers. C/ aizturēšanas protokola (1.sējums, l.l. 5, 11-12, 13-15, 39, 41-42, 80, 148), tad /pers. D/ un /pers. C/ laupīšanu attiecībā pret /pers. E/ ir izdarījis 2013.gada 10.aprīlī ap plkst.01.40.

Ņemot vērā minēto, kā arī to, ka norādītās kļūdas labošanas rezultātā lietā nemainās ne noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļi, ne arī noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija, tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas pieļautā kļūda ir labojama ar apelācijas instances tiesas nolēmumu, atzīstot, ka /pers. D/ un /pers. C/ laupīšanu personu grupā attiecībā pret /pers. E/ izdarīja 2013.gada 10.aprīlī ap plkst.01.40.

Apelācijas instances tiesā apsūdzētajam /pers. C/ valsts nodrošināto juridisko palīdzību sniedza zvērināts advokāts A.Noviks, kuram par veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā apsūdzētajam /pers. C/, no valsts budžeta līdzekļiem izmaksājami 37 *euro*, (trīsdesmit septiņi *euro*)bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu, šī naudas summa par labu valstij piedzenama no apsūdzētā /pers. C/.

Apelācijas instances tiesā apsūdzētajam /pers. D/ valsts nodrošināto juridisko palīdzību sniedza zvērināts advokāts S.Sproģis, kuram par veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā apsūdzētajam /pers. D/, no valsts budžeta līdzekļiem izmaksājami 37 *euro*, (trīsdesmit septiņi *euro*)bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu, šī naudas summa par labu valstij piedzenama no apsūdzētā /pers. D/.

Advokātam par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu personai, kura nav noslēgusi vienošanos par aizstāvību, samaksas apmēru un ar valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu saistītos atlīdzināmos izdevumus, to apmēru un izmaksas kārtību nosaka Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumi Nr. 1493.

Saskaņā ar *Euro* ieviešanas kārtības likuma 4.panta 2.daļu, latos izteikta iesāktā, bet nepabeigtā (neizpildītā) tiesisko instrumentu kopsumma konvertējama *euro.*

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.pantu,

nosprieda:

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 31.oktobra spriedumu atcelt daļā par /pers. D/, personas kods /personas kods/, noteikto galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta 5.daļu /pers. D/, personas kods /personas kods/, daļēji pievienojot sodu, kas piespriests ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 13.maija spriedumu, galīgo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem 1 (vienu) mēnesi bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz 2 (diviem gadiem.

Pārējā daļā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 31.oktobra spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par advokāta S.Sproģa veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā apelācijas instances tiesā 37 *euro* (trīsdesmit septiņus *euro*) par labu valstij.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu, noteikt /pers. D/ piedzīto procesuālo izdevumu labprātīgai izpildei 30 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas tiesas norādītajā Valsts kases kontā: saņēmējs NMR90000050138, PVN reģ.Nr.LV90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300, iemaksas mērķis: spriedums krimināllietā Nr.11094027813, KA04-365-14/2. Samaksu apliecinošu dokumentu (kvīti) iesniegt tiesas kancelejā.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par advokāta A.Novika veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā apelācijas instances tiesā 37 *euro* (trīsdesmit septiņus *euro*) par labu valstij.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu, noteikt /pers. C/ piedzīto procesuālo izdevumu labprātīgai izpildei 30 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas tiesas norādītajā Valsts kases kontā: saņēmējs NMR90000050138, PVN reģ.Nr.LV90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV68TREL1060001239300, iemaksas mērķis: spriedums krimināllietā Nr.11094027813, KA04-365-14/2. Samaksu apliecinošu dokumentu (kvīti) iesniegt tiesas kancelejā

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantos paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Motivēts tiesas nolēmums pieejams 2014.gada 19.jūnijā.

Rīgas apgabaltiesas

Krimināllietu tiesu kolēģijas tiesnese L.Kuzmane

Tiesneses **I.Jansone**

Ā.Ždanova